

TELEGRAFUL ROMAN.

Телеграфъ есе до доз орѣ по генгтъ: Жоиа ши Деминека. — Препизмерація сефачъ до Сібіїш за еспедітра фоеі; по аффаръ ла ч. р. поще, къ вані гата, прін скріторі франкаге, адресате кътре еспедітра. Прегізъ препизмерація пентръ Сібіїш есте по ап 7. ф. в. а. еар по ожметите по ап 3. ф. в. а. Пентръчелалте пърді але Трансільваніе ши пентръ провін-

N° 4.

АНДЛОХ.

Сібіїш. 14. Ianuarie. 1862.

Timisióra 1-u Ianuariu 1862. *)

Ortodoxia nostra si Carlovitiulu.

Unu cuventu ocasiunalu cätra romanii dreptu credinciosi din Austr'a.

Credu ca nu mai esiste romanu dreptu credinciosu in imperat'ia Austriei, carui sa nu fiă cunoscute si semîte fatalele urmari ale necanonicei si nefirescei nôstre legature de ierarchia serbésca din Carlovitiu.

Sant'a nostra biserica, dupa cuventulu mantuitorului, dupa inveliatur'a apostoliloru, dupa prescriptele concilielor ecumenice — biserica popularia si natiunala, prin Carlovitiu devenise institutu de propaganda straina, si intr'o parte mare e inca si adi unu monopolu de interese natiunale si materiale straine.

Asia nu mai pote remané!

In politica si preste totu in cele lumesci — pote unulu si altulu sa aiba dreptu de a dispune cu noi dupa arbitriul si interesulu seu, cu noi cei materiali si trecatori, prin puterile sele materiale si trecatorie; dar in biserica, unde omulu apare — nu ca supusu, ci ca crestinu liberu, ca spiritu, aci numai orbi'a si ticalos'ia nostra propria a pututu si mai pote sa ne subjuge voiei, interesului si capritiului strainu!

Voi'a nostra, interesulu nostru celu sufletescu, dorint'a nostra cea prea legitima — aceste d'in plansorile si petitiunile cele multe, ce de vreo 30 de ani incóce facuram su in acésta privinția, sent destulu de cunoscute tronului, patrielor nôstre diferite si gubernieloru loru, ba sent cunoscute — sem cunvinsu — si coreligionariloru nostri frati serbi.

Diet'a ungurésca din 1847/8 in articululu seu de lege XX. § 8 luase intr'o parte o notitia provisoria despre aceste, dar — fara resultatu.

Gubernulu imperatescu, anume celu mai pocitul alui Schwarzenberg — Bach, precandu in organulu seu de publicitate „Oesterreichischer Correspondent“ d'in 28 Martiu 1851 Nr-85 refusâ cu indatinatulu seu cinismu numerosele nôstre petitiuni si plansori politico-natiunale, la urma nu pututu martrisi, ca pretensiunile nôstre in privint'a bisericei si scolelor nôstre, anume rugarea nostra pentru despartire de ierarchia serbésca, in privint'a administrativa, si pentru insinuarea unui sinodu generalu romanu, este deplinu drépta si intemeiata, si pote asteptá deslegare multiamitória.

In fine insasi maiestatea sea prea induratulu nostra imperatu ne ascură prin altisim'a sea resolutiune d'in 27 Sept. 1860, data la rugarea celor trei consiliari imperiali romani, cumca nu e incóntr'a restaurari metropoliei nôstre natiunale, asiadara despartirei nôstre de Carlovitiu; asemenea in altisimulu autogra'u d'in aceeasi dì cätra patriarchulu Raiaciciu demanda maiestatea sea prea gratiosu, că d'in tienendulu sinodu sa se faca propusetiune motivata prin canone — spre multia-

чиеle din Monarхије по ћији ап 8. ф. в. а. еар по ожетомате de ап 4. ф. в. а. Пентръ причши церкви стрыне по ап 12. ф. по 1/2 ап 6. ф. в. а. Инократеле се пълтескъ пеп-търъ Антихис бръ къ 7. кр. пиръл къ лигере тичъ, пентръ, а доза бръ къ 5 1/2 кр. ми пентръ а трета репетири къ 3 1/2 кр. в. а.

mirea lipselor si intereselor ale romaniloru; ear in punctulu alu treile, totu in acestu preainaltu autografu se enuncia lamenitu, ca romaniloru d'in diecesele Aradului, Timisiorei si Vîrsietiului debe sa se concéda cuvenita reprezentatiune la congresulu natiunalu.

Ba chiaru si celu mai mare antagonistu alu nostru, decurndu repausatulu patriareu alu sérbiloru — recunoscuse in prochiamatiunea sea d'in Maiu 1848 dreptulu romaniloru de a ave metropoli'a loru natiunala, si promisese a ne partiní realisarea acestui dreptu; dar durere, ca nu-si tienu promisiunea, dupa cum de comunu d'intre archipastorii nostri sérbi mai nici unulu nu asta de lipsa a-si tiené vorb'a data romaniloru!

Noi romanii dreptu credinciosi d'in Austr'a, in număr de döue milioane de suslete, putem dice, că mai bine ca de unu seculu si jumetate sentem — de si nu dupa dreptu si dreptate, dar in fapta — fara metropolit; unu lucru precătu de daunosu pentru propri'a desvoltare si fericire a poporului romanu, pre atâta de stricaciosu in consecintiele sele pentru statulu publicu său patri'a intréga; cätra acést'a unu lucru eu totulu anormu in biseric'a nostra.

Pana la anulu 1848 archeepiscopii Carlovitiului, carii intr'o forte mieutia si precaria parte se alegéu si prin conciunti'a romaniloru, purtau si titlulu de mitropoliti ai „Natiunei Romane“; ear' dela acelu anu inéocé, de candu archeepiscopulu Raiaciciu prin o adunare de poporu curatul serbésca se prochiamă si prin monareu se recunoscu de patriareu, elu depuse chiaru si acelu titlu, numinduse acumu — pre catu sciu eu — „patriarculu tuturor serbiloru, bulgariloru si alu Iliricului.“

Deci repausandu acumu patriarculu serbiloru, Baronulu de Raiaciciu, carele de si nu dupa dreptu si dreptate, nu in intilelesulu santei scripture si alu canóneloru, dar' prin poterea luata dela stapanirea lumésca si pe temeiulu fiptiunei politice, că cumu densulu aru si fostu si alesulu romanilou, in fapta esercea drepturele cuvenite mitropoliei romane, fara inse a implini si datorintele aceleia, — sum convinsu, ca in totu dreptu creditiosulu romanu desteptu si onestu trebuie se se nascea intrebarea: „Ce se faca, cum se se pôrte romanii fatia cu obvenind'a noua alegere de patriareu, ori archeepiscopu si metropolitul alu Carlovitiului?“

Combinandu eu acésta intrebare seriouse, cum merita ea, si consultandu-me asupra ei si cu alii barbatii de autoritate si competitia, aslu de lipsa a comunică aice parerea, ce-mi formau in acésta privintia, lamurindu-o pe fatia fara tota reserv'a.

Eu socotescu, ca alegerea pentru scaunulu vacantu se va face că pana aci, adeca in conformitate cu §. 63 alu rescriptului dechiaratoriu din a. 1779, va se dica, prin congresulu „NATIONIS ILLYRICAE.“ Se pote ca alegerea se remana strensu lenga privilegie si rescripte, desemnandu adeca numai archeepiscopu si metropolit, pe carele apoi gratia monarchului laru inestr'a earasi cu titlulu de „Patriarchu“ Pentru noi totu atata. —

Deci se vedem cine, si cum este chiamat a lău parte la aceasta alegere, — firesce dupa normele anormale de pana acum, fiind ca altele deocamdata nu avem, precum nici sperantia de a esoperă atari pe usioru.

Mai multe de tōte oserbam, ca dieces'a Transilvaniei si cea a Bucovinei, de si Carlovitiulu pretinde, ba si deprinde intru catuya asupra loru suprematia metropolitana, la alegerea aceasta nu ieu parte de felu; pentru ca, de si la actele de alegere din anii 1790, 1837 si 1842 fusesera chiamati si episcopii din Ardealu si Bucovina, dar' nici in lege nici in fapta nu se afla urma, despre participarea loru la acele alegeri, apoi si acelui faptu istoricu, ca la alegerile din anii 1744 si 1749 Brasiovulu tramisese cate doi ablegati, su si remase fara totu efectulu positvu de dreptu; de unde urmedia, ca suprematia Carlovitiului acestor diecese romane, cu mai multu ca unu milionu de romani, e curat impusa si sustinuta cu puterea, fara nici unu temeu de dreptu politicu ori canonico; de unde se intielege, ca continuarea ori perenarea acestei anormitati, acestui abusu violinte, ar' fi unu peccatu strigatoriu la ceriu — mai alesu pentru romanii, carii sar' invoi si ar' conlucrā la ea.

La alegerea capului metropolitanu din Carlovitiu concurgu urmatorele siepte diecese: a Aradulu, a Baciuui, a Budei, a Carlstadtului, a Pacratiusului, a Timisiorei si a Versietului, precum si archidieces'a Carlovitiului.

Aceste diecese tramtuit tōte la olalta 75 de deputati alegori, 25 din clerus, 25 din militia si 25 din civili, carii totu formedia congresulu „Nationis Illyricae.“ Alegerea acestor deputati se face prin diecese sub conducerea si supravighirea episcopiloru, carii prin urmare, anume in privintia clerului si civililoru, au ocasiunea a esercita cea mai deplina incurgere la acestu actu momentosu. Dar' aceasta anomalia — tréca, ducasa, inse se vedem cum se repartiescu acesti 75 de deputati asupra senguralecelor diecese.

Dieces'a Aradului alege 3 din clerus si totu atati din civili; dieces'a Baciuui 3 din clerus, unulu din milita si 4 din civili; dieces'a Budei 3 din clerus si 2 din civili; dieces'a Carlstadtului 3 din clerus si 10 din milita; dieces'a Pacratiusului 4 din clerus, 6 din milita si 3 din civili; dieces'a Timisiorei 3 din clerus, 1 din milita si 4 din civili; dieces'a Versietului 3 din clerus, 2 din milita si 5 din civili; in fine archidieces'a 3 din clerus, 5 din milita si 3 din civili.

Asiadara diecesele mai mari si locuite de unu milionu de romani, adcea dieces'a Aradului cu vre o 440,000 de suflete, a Timisiorei cu vre o 400,000 de suflete, si a Versietului totu asia de mare, aceste 3 diecese ce cuprindu mai multu ca jumetate din intréga provincia si poporatiune, ce iea parte la alegere, abie sent representante la actul alegerei nici cu atreia parte din intregul numeru alu deputatiloru. Anume dieces'a Aradului, carea are celu mai mare numaru de romani si celu mai micu de serbi (ca la 4—5000) ea se reprezenta numai prin 6 deputati; a Timisiorei, sub carea sentu impartiti ca la 300,000 romani, se reprezenta cu 9 si Versietului, ce numera sub sine mai multi romani, si abea vreo 40—50,000 de serbi, se reprezenta cu 10 deputati la congresulu „Nationis Illyricae“, incatul decea romanii la alegerile de deputati, ce se facu in aceste diecese, s'ar respecta deplinu, dupa cea mai strena dreptate, ei totusi in totalitatea loru de peste unu milionu de suflete, n'aru puté si reprezentati decatul cu vre o 15 barbati de ai sei, in fapta inse nici odata pana acum n'au fostu reprezentati la congresele de la Carlovitiu cu mai multi decatul 5—6 membrli, findu ceilalti pana la 70 de deputati serbi, asiadara reprezentantii minoritatii serbesei cam de 900,000 de suflete.

Bine, dieces'a Aradului de 440000 suflete — cu 6, — dieces'a Budei de 40000 suflete — cu 5, — a Pacratiusului de vre o 100,000 suflete — cu 13, dieci treispredice membri reprezentate dupa normele cunstatore la adunarea de la Carlovitiu, ori nu e aceasta o satira, o ironia in sancta Biserica! ori nu semena aceasta, ca ou cu ou, cu reprezentatiunea politica a natiunii romane din Ardealu pana la a. 1848, o reprezentatiune adi condamnata de tota lumea si desavutata prin insusi imperatoriu!

Déca omulu cu minte si cu conșientia combina mai adencu aceasta ironica reprezentatiune a romanilor aci in congresu, si iea in consideratiune, cum ca cam totu asia de ironica e reprezentatiunea nostra si in celealte sfere bisericesti, nu poate a nu deveni la supunerea si credinti'a, ca, decumva autorii, normalorii si sustinetorii aceleia nu voru si fostu, ori nu sentu condusi de celu mai spuseatu spiritu alu nedreptati, ei cu buna sema si voru si facand calculul numai cu privintia la serbi, lasandu pe romani la o parte, in voi'a loru libera, de a-si cauta ei insii de sine, candu si voru deschide ochii si le va veni bine.

Aceasta mi-se pare a urma chiaru si din nomenclatiunea „Nationis Illyricae“; pentru ca, dupa cumu tota lumea scie, romani nici candu n'au purtat numele de iliri, nici n'au formatu parte intregitoria a natiunei ilirice ori serbesci. De alta parte si aceea e adeverat, ca propriu nici serbii nu sentu „iliri“ si ca in seculii trecuti — dupa cum vedem din o multime de acte istorice, sub „Iliri“ se intielegeau in Austria poporele ortodoxe peste totu; dar' pare-mi-se aci regimulu bisericescu facandu eu nomenclatiunea de „natiune ilirica“ chiaru asia escamotagiu in favorea natiunei serbesci, ca si regimulu tierei dein „Ungaria“ si „natiunea ugarica“ in favorea se-mentiei magiere!

Fia cum va fi, atata e securu, ca omu cu minte si de omenia nu poate afirma, cum ca in congresulu „Nationis Illyricae“ ce tipa rescriptulu declaratoriu e chiamat a alege pe archiepiscopulu si metropolitulu Carlovitiului, cele doua milioane de romani ortodoci din imperiul Austriei — ar' fi catu de catu reprezentate, cu atatu mai putinu dupa dreptu si dreptate, cuvintia si santele principie ale bisericei. Deci dara unu crestina bunu nici aceia va afirmá, cumca acelu archeepiscopu si metropolitu, ori patriarchu — dupa canone; dupa adeveru si dreptate — aru si metropolitulu romanilor si aru ave potestate legale asupra loru.

Din tōte acestea dupa cuprinderea mea resulta, ca romani au totu cuventulu si cea mai sanita datorintia catra sine si fericirea sea, ca, déca s'ar cere se concure si ei la alegera nouui archeepiscopu si metropolitu, ori patriarchu dein Carlovitiu, acesta ei se o faca de buna voia (sila fisica aci nu poate exista) numai asia, déca li se va concede tuturor, adeca si celor din diecesele Transilvaniei si Bucovinei, si celor dein a Aradului, Timisiorei si Versietului — unu dreptu proportionat si intru tōte conformu cu alu fratilor serbi, altintre nici decuiu.

Deci déca prin gratia imperatului, in urm'a nenumera teloru nostre plansori si rugari, ce voru si diacendu si acum sub pulberele cancelarieelor centrale, ni s'ar face deplina dreptate, atunci noi — credu ca ne-amu servi de voturile nostre precumpenitorie — spre a ne alege metropolitulu nostru propriu, natiunalu, lasandu fratilor serbi in liber'a loru voia de a-si alege ei siesi capu bisericescu, patriarchu ori metropolitu — dupa placul seu, si realizandu in acestu tipu candva despărțirea administrativa a terarchiei nostre de cea serbesca, fiindu-ca intențiunea si dorintia nostra nici a fostu nici poate fi, ca se dominu noi prin majoritatea nostra asupra altora, precum domnira si domnescu ei cu minoritatea de seculi asupra nostra.

Fir esecă, că mai bine, mai potrivită și mai folositoriu ar fi, deea gratia imperatului ar' decretă de locu în saptă același despartire, și ne-ar' convoca pre noi romani dein totă diecesele noastre dein monarchia spre a ne organiza ieșarchia, diecesele și scolele noastre, și a ne alege metropolitulu nostru. Spre astfeliu de gratia îl înea ar' având altisimulu locu — mai vertosu dein partea diecsei ardeleane și aradane — destul de momentose sustrate, și eu sem convingus, ca preademinii capi ai acestorui diecese n'ară lipsi a face și mai departe totă cale să ar' recere spre ajungerea acestui măretiu și santu scopu.

In fine, deca, fara a nis se face intr'una seu alta forma dreptate, unulu sen altul dintre noi prin influint'a episcop'orii ar' si chiamatu a luá parte la alegerea patriarcuului ori metropolitului dein Carlovitiu, eu credu cumca ar' fi o mare sinta, ba chiaru pecatu a urma unei atari chiamarii pentruca dupa sperint'a de totle di'ele neamicii nostri, decari avemu cata frundia si érba, chiaru asia ar' apuca a demonstra inaintea lumiei, cumca patriarchulu serbescu e alese si prin reprezentantii romaniloru, si asiadara are suprematia legitima si asupra loru, precum ai veduri am de curendu in tarindu, cumea uniunea Transilvaniei cu Ungaria s'a facutu eu invoieira romaniloru, fiindu ca la die't'a transilvana dein a. 1848 intre 350 de magiari luara parte si vreo doi romani

Ear' neiuandu romanii nici cata parte
lovitui resultatu'u va fi dupa socotela mea:

1. Ca alesulu antiste serbescu nu va avea de felin cu-
ventu, de a'si aroga suprematia peste romani; si — pote se
va si sfii de lume si teme de Ddieu a usurpa un'a ca aceea

2. Noi amu si arata tu inaintea lumiei cu fapt'a, ca se ntemu toti unulu ca altulu petrunsi de dreptulu si interesul nostru spiritualu, precum si resoluti a nu ni-lu mai calc a-cesta in picioare odata cu capulu.

3. Prin acésta s'ară lamuri înaintea lumii și a cuviosului nostru imperatu, cum ea dăoue milioane de romani, crestini buni și supuși credinciosi, sentu fară regim și reprezentanții suprem'a în săn'a loru biserică; cari impregiu rari totuști prin natur'a loru cea impunetória, mi-se paru prea calificate, de a ne aprobia și conduce la scopulu vechielor nôstre prelegitime ofta:i și dorintie, adica la total'a despartire administrativa a bisericei nôstre națiunale de cea serbăsea națiunala.

Àndreu de Mocioní

Сівій. №8 deșvălă Konciliariș de Kyrte din partea Na-
ționalității îngrășatii Dr. Stefană Hăravată aă treckută în
zilele treckute prin Сівій кътъ Biena спре окъпареа постълв
сь. Despre denșmirea въз Konciliariș ротънъ ла Kyrte nu
се asde nimirk, de ши локвъ Konciliarișтъ ротънъ de Kyrte
длпр'нъ тимъ саă въдъвъдъ къ челъ алă Konciliarișтъ de na-
ționalitate въгъреасъ. Нои съжитеиъ конвінци, къ дн ин-
тересъл рецивълъ есте а рѣлптреиї ии постълвъ въз Konciliariș
ротънъ de Kyrte, къчъ прекътъ рѣлптреириа постълвъ Kon-
ciliarișтъ въгъръ аă фостъ печенаръ, пе атжтъ ии denșmirea
постълвъ Konciliarișтъ ротънъ есте печенаръ. Нои, кѫно-
скріемъ ачесте, ии пирдемъ dinaintea окілоръ ачеса, къ съж-
темъ Арделенъ, ши скріемъ despre Ardealъ; de ачеса сперъмъ
къ tot Патріотълъ дикретъ пе жъцелене вине, ши есте д-
пъререа поастъ. —

Фъгъраш 8 Ianвари. An zioa de anăl noă dătă' сер-
віцівлă Dămnezeусc, ла каре аă лятă' парте шi Ілвстр. Ca D
Съпрем. Къпітан; ca adunat персоналъл дистріктъл Фъгъра-
шълъї, ал пъніціалітъдї, ал Комюні вісерічешті греко орто-
доксе шi алте корпоръчнп шi а фелічітатѣ пре Ілвстрітатеа
Ca D. Съпремвл Къпітан, каре іа' пріміт кă чеа таи копдайл
превеніре. Съмѣть лп zisa de Боботéзъ шi лп пресёра зile
ономастиче а Прéдемнълъ пострѣ къпітан съпремъ оръшепі
kondzhi de жаделе черквал de Гретої, жаделе onidan Бард
запш de мембрї цехълъ timarilor ротънп Фъкъръ зи
kondzktъ търедъ кă факле шi кă тъсікъ, каре есекътъ челе ма-
алесе піесе ротъпештї, съпремвлъ пострѣ Къпітан, шi се дун-
о орациe прип Лавъцъторіял Леікъ, ла каре а ръсппсъ Ілв-
стрітатетеа са кă овічпітай fidelitate твълъmind пептр
оноареа, че і се Фъкъ шi съфътвind пе тот попорул съ віеузаск
ла фръдітате, шi адевърата konkordie лпtre sine. Dăm-
некъ дăнь finirea кълълъ dibinъ, ла каре еаръці асістѣ І-
лвстрітатетеа Ca кă тоатъ фаміlia, се Фъкъръ фелічітъріле пеп-
тре zisa onomastich de тоате поставітъдile орашълъ пострѣ
каре воіръ ал опора. Иш аша петрекъръм сърбъгъріе лп
наче шi лп таңъліреа сълтесаскъ, чеса че лисъ се наре

къ ар neodixii инимите пръвпълор есте асентація жгнілор *)
Лп ажнвл къреи не афльтв. II.

„Реформа“ деснрѣ Статъл чеа по ѿ ал Ромъниe. Ли Biena есе събт педакулиеа челеѣрвъл върват Шв-сѣлка, каре дъпъ към зиче „Ost Vest“ ли тоате къестіеплс, афаръ de чеа цертацъ есте Федералістъ, ви жърнал събт пъ-теле „Реформа.“ Ачестъ жърналъ купринде ли сине ви ар-тиклъ лвкратъ ку о ацериме ши къпощтннгъ деснре Ромъни. Ноi ли пъртышипъ дъпъ „Ost Vest“ диксиеера лвi, каре ме-рите о серюасъ лвзаре амinte, ши съпъ аша:

„Статълій челві поѣ ал Романії стъ Фьшші кіар паін-
теа окілор перікълоаса пе.пцеленере. Нé теренъл Австріакъ,
пеміжлочіт търпінінд къ Moldavia ші România , ве.цвескъ ка-
ла з мілюоне de ромъні, карій лн інгерера ле.ції патърі скрісе
de Dmnezъ лн інімъ, че есте таі Інгерпікъ декът то.ате
сенті щёле політіче, пъстрѣже челе таі тарі сімпатії пептря
фрації лор de дінко.о. Еї се лнп.рѣтъшекъ de то.ате ремі-
пісченіеле ші сперан.целё, еї сім.цескъ то.ате вътътъріле
ачелора. № се по.ате лнкъпціра, пічі пріп врео до.ктрінъ
політікъ делътвра, ка репаштереа впїї статѣ па.ціонал ротъ-
нескъ съ нѣ факъ асвіра ротънілор австріачі чеа таі п.ттер-
вікъ апъсаре. Ка съ се лакре лнконтра перікълосітатеі а-
честеі апъсърі, нѣ e de ажапсъ, ка Австрія съ кончадъ ро-
тънілор съі den.ліна лнде.стъліре а віедеі лор політіче па.ціо-
нал. Еї нѣ вор фі лнде.стълії къ ачеаста; деакъ альтвра
ва добра сістема чеа венківъ; деакъ Австрія пъз.ціца ліберер
Романії о ва кон.сidera къ не.фавор, лн ва нѣнѣ п.едічі лн-
кале, деакъ се ва лнкіна утбрей Алтедеі търчешті ші ва въ-
тъта вібл дрептѣ ал попвлвлві. Австрія требве съ рѣкъпоаскъ
сінчес Pomania , съ о спріжинеаскъ таі атікавіе; політіка
австріакъ требве съ цілтеаскъ лнп'ако.о, астфелів а въштіга
статъл ачест поѣ пептря сіне; ка лнпреага попвл.ціоне ро-
тънів; ка то.ате къ се de.спарте політічеште, тотвії съ се
по.атъ пріві лн реферінда па.ціонал ші со.ціалъ ка впіть.

Ачеста ар авеа съ фие песте tot політика Австрії dealн-
гві конфінізії тврческї. Атвачі се вор скімба аколо Фе-
річе ши ренеде релациівле: Ап време че пої акта лн ці-
пятвріле ачеле авем ліпсь de корпірі de обсёрвантії пресквіні
ши трёбвє съ стьм неконтеніт ла ведете, вом шті атвачі tot
лнтінсбл конфіній асекврат пріп аміціїа попоарълор.

Атвпчі се ва нѣтєа Індепліні твлтѣ diñ ачеea, чѣ сã
неглесѣ de секвл, атвпчі ва имліні Австрія Імп'р'юп modѣ
апрец'юторіш щі побіл тарея кіемаре, а фі впѣ асілѣ ал по-
поаръльорѣ щі а тіжлої квтвра.

Notice Diverse

— Маистатае Са ймпъратвлъ а плекат №^{8/20} Jan. на
9 ѿре dimineaudа ли чеа таи въвъ съпътате дела Венеција къ-
тръ Biena ши се аштента tot № zisa ачеса сосирее Прѣп-
пальачелашъ ли Biena.

— Мембръи Уліверітъцій съсемтъ кончедиаці съпът кон-
киемаці не 1-а Февр. и. п.

— Се ворвеште къ архієзика Painier ар Фі decirnat de
палатин ал Унгаріей, каре ар Фі о кончесіоне маре центъ пар-
тіда корстітўшюраль ды Унгарія.

— Ап Аредаал сав дніпінцат трівнапале спедіале, а къ-
рорѣ провлемъ есте а ждека аснпра впорѣ кріте спедіале.
„M. Saito“ зіче къ трівнапалу пептру компітате ші скавпеле
ськвешті естѣ Ап М. Ошорхеів, еаръ пептру фондувлѣ реїв
са dat компетіца Міністратвлї ші ждекъторій скавпали din
Сібії. Трівнапалу de апелаціоне есте табла реїбаскъ, ші
Бліверсітата съсеаскъ, еаръ інстанца de пре үртъ губерніи.
Ачесте ждекъторій аў пышті Ап віаць Ап 10 Іанварів к. п.
De компетіца ачестора ціп кріта de леса Маіестате, ляреа
de парте ла астфелів de крітъ, вътътареа тетбрілорѣ касей
жппърътешті, кріта твръвръреі ліпштей пивліче, кріта de
ревеліоне ші ръсврътіре, креле сілвір.

— Ашплюації Комітатблій Четатеі de Балть ші аі скаж-
пвлблій Чікблій шіаѣ дат dimicisanea.

— Реномітвій історік Салай Елек ворвештє **Мп „M. Ors.“** де спре посідішеа, че се квіне Недіоналітъцілорѣ **Мп Бъгарія**, дѣпъ каре еле ар авеа френт **Мп** скоаль ші бісерікъ аші пѣстра, апъра тї **Мп**найта інтереселе націонале, **Мп**сь съ нї **iaie** о посідішеа, че ар дѣче ла сепаратісмъ.

*) La romanі а фостъ чеа шай таре печіньстъ, деактъ чинева а фостъ есклесъ дела мілігіе. Ромъні, наре тодесна а арътат аліріпші кірдіңү кітпр. ны поате се ваете деактъ жы ажапке соартіре, ка съ іаіе пішікі саб алта арты спрѣ аптараса Патрієт ші гlorія троپітт.

— Фостъл Конс. de локалніцъ щі референт ла Коміса-
ріатълѣ провінчіале Густав Гроіс а прімітѣ дп 18% lanваріа
кondвчереа Комітатъл Колош ка адміністратор.

-- Маї твлте жерпале не дпштиіңдеze decspre adsparea аша пытілоръ консерватіві векі, каре саў дптыплатѣ дп
13/1 Jan. la Конт. Апопи дп Карлсберг ші дпшъ о консултаре
ар фі dietis, ка съ iece пaintea лтвей къ вп програмѣ, а кърві
пункте de къпетеній съпт үртътоареле: Съ се рестітве рефе-
ріндеle de дрептѣ дптре Короapъ ші попвл din пыктулѣ de
стадіоне пainte de 1848, адекъ короана съ аібъ пытере абсо-
лють дп афачеріле ресбеліче ші тілітаре, дп фіппца маї дп-
пальтъ а фінапцелоръ, дп афачеріле комерчіал ші стрыіне.
Дрептвріле dietei үпгзрешті челе пainte de 1848 ар фі съ се
трапспшъ ла тоате dietele імперівлѣ, фіреште къ атвпчі ар
тревбі съ се ревоаче констітюшна din Феврварій mi dinлома
diю Октомбре. — Маї пainte de тоате дпсь треввє делть-
рат припінзі үпсій репресентації імперіалі чентrale. Тоатъ
провіпчіа ар тревбі съ прітесакъ асвпра са вп хотържт квот
de контрівзівне ші вп пымер de рекрѣді, че треввє съ прес-
теze; деакъ короана ар авеа ліпсъ de маї твлтѣ, атвпчі съ
чаръ ачсаста dela dietъ.

— Прекъм се азде medinчеле касеї de жос дн Сенатъл империал ну се вор deckide дн 4 Февр. към ера хотържт, чи се вор атъна пыпъ ну ва іспръві комітетъл de Financъ лвкър-рile сале. О. Д. П. вреа съ леде ачеаста атънапе de стадиъл чел поѣ. че аз днтрат дн квестія впгъреаскъ.

— Се ворвеште къ акtele atipgътоare de літва рошъпъ ка офіcioасъ дп distrіктъл Фъгърашълві ші Орашъл Хацег сар фі тріmіc dela капчеларіа авлікъ ла гъверпъ, ка съ'ші dé опініvnea. Оаменій сънт ліккордай а шті, кут се ва еспріма гъверпъл чел поў дп кавса ачеаста.

— „Wanderer“ врѣ съ шtie din izvor секѣр, къ пъ сарлъкra аквта пептъ densuiepa Arxidvchei Painper ка палатинъ, чи ка локцииториѣ ал Бъгариеi, шi ачеаста алецере ар фi къзгт пептъ ачсеа асвира ачествї Arxidvche, пептъ къ ел пъ цине пiчi de o naptidъ, каре ар фi лнапите преокъпать при вреzi програм. Ел даръ ар пътеа фъръ парциалitate есамена тоате шi апоi а фаче Domnulsi съл дипърътеск днпъ счиiнда шi къ- поесчиiнда съ астфелiѣ de рапорт, че i сар bedea маi потри- вит интереселор dinastiei шi але церii.

— Деспред проектата кълъториъ а Маистрате Сале дър-
първатълъя ла Бугария се ворбештъ, къо деинвадионе de mar-
наці ар авеа съи инвите спре ачеаста кълъториъ ші тот одатъ
се ва дъче ші Локцииториъ Конт. Налфі ла Biena, ка съ факъ
М. С. рапорт деспред стареа Бугарие, дела каре апои ва атърпа
хотържреа М. С. дн треаба ачеаста.

— Шедиңеле касеі де ес ғын сенатын империял де вор
декріде түр²⁸. Ішкінде 11 ғын.

— Се воркеште къ din тоате пърдile віл la Ministeriul de Finanțe плапврі despre операціонеле фінанціалі, каре лпсъ нв кврінд алта, декът вп калкъл сімпліз квт лптрюп шір de anii съ ce decfакъ datoria статълъ, вітъндъ проектандї къ а чи е ворва, квт съ ce къштице бапі тата лп чел таі скортимп. Дбпъ „Sieb. Bot.“ плапвл D' Mager din Брашов ар фі-а-флат la Ministeriul de Finanțe апреціяреа квийчюась.

— Жърнелеле тагіаре нѣ даѣ кредінцъ штіреі деспре о-
деслегаре фаворітіаре а квестіонеї вілгврещі аша преквтъ а-
чеаста саѣ десфышратѣ **Лп „Paterl.“** Mag. Ors. Лптеаѣъ,
къ de unde а скосѣ жърнелла ачела ачеаста күтезать ші по-
сівіль штіре, апої зіче, къ пічі ел нѣ **vine** къ пепятінцъ,
ва дыпъ към се паре, ляўндзсе реферінцеле політіче але Мо-
нархіеї ші Еўропеї **Лп квтпніре**, ар Фі таре посівіле, ка-
деслегареа **Лптревареї** вілгвреші съ се черче, ел креде къ ші
M. C. дореште **Лппъкареа** ші нѣ denearъ посівілітатеа, къ о-
прѣлпаль децисіоне ар **Лнайта** компланареа, **Лпсь** нѣ се
Лпвоеште къ тіжлоачеле ші подвлѣ компланѣрї прописе-
де **„Paterland.“**

— Лвъ „Mag. Ors.“ се скріе din Кљеж къ дела капчеларія авлікъ трансітванъ віп tot тай твлте opdinъчізп скрісе жл лімба цертанъ кътъ гъверпъ, астфеліш кът ачеста се фачетъ тай цертанъ, пъпъ че azi тънє ва фі о адевърътъ ло-
жнійшъ.

— La plecarea Maiestatice Sale din Bepona caă făcătă
mai pădemonstrație din partea trupelor, ce aruncănează a-
colo. Ele să formătă fără deosebire de armătura, de gra-
dui militari și de naționalitate dea lărgul drăgușii fericiți
șapării și cind a treceat pre dinaintea lor țarăpărată, ele să
salută cu vîvăte entuziasme și toate lărbile.

— Допълнително се скриват лв „Sieb. Bot.“ din Елісаветополе и в медина на 13^{ти}, Ianuarie са хотържат към маиоритате абдикация атплоидилор Албей de със. D. съпр. Комите не са алтърат да ачеаста абдикация.

— Денъ „Cronst. Zeit.“ а фестъ около № 2 ши 8 Ianvar. кътръ 4 оре dimineaga ши $\frac{1}{2}$ 12 поантеа вп кътремър de пълънт впор.

— Тот часаста газетъ зіче, къ мн Biena се лякъ о леце електораль пептре Dieta Трансільвانії, ла каре се зіне мн ведере репресентанція интереселор. Планы de a мн-пърці Ardeleanu мн території naціонале лякъ се тай свєцьине.

— „Ost Vest.“ не липъртъшеште къ ч. р. посте се воръ десфиинга Ли Ромъния щи се вор Ли фінда посте пътътепе, дрент ачеса амплосіації посталі австріачі ар Фі къпътатъ вокаціоне а прімі сервіце аколо свъ кondigivnі фаворабіле.

— Тот ачест жэрпал пе љпштіңдеаъзъ, къ дөпъ о весте
бүпъ вп ппнкт din петіціяпса словачілор сар фі deslegat фа-
воріторії пептре ей, къчі Maiestatea Ca ар фі апълат опди-
пъчізпса, дөпъ каре ші ѡп цімпасиеле словъчешті съ фіе літба
жывъцьтпнтелі чеа тағиаръ.

— Dieta Прасіеї са дешкісъ тн $\frac{2}{14}$ ланчарів та 12 бр
dimineaga de лисчиць рецеље.

— Маистатеа Са ч. р. а декорат пе Arxidzka Painep լո
реквюшտիոնց տերթելօր սալ և կրչեա чеа մար ա օքալի
С. Стефан.

— La Капчеларіа трапсілванъ аблікъ съ се фіе съвършіт лякръріле жп прівіїнда органісърі іюстіціей пентръ Apdeal ші се аштеантъ ұтмаі реалтоарчереа Maiestatei Сале, ка съ се аштерпъ спре санкціонаре. Деспѣцірса жюстіціей de адміністрацііне съ фіе енвінчать ші жп комітате.

— Квестіяне съреаскъ Формеазъ вп евектѣ de репе-
щите десватері лн консілілъ ministеріалъ. Хотъреле кон-
гресълъ din Карловицъ аѣ съ се таї черче одатъ лн Капче-
ларіъ, ка апої се съ поать аштерне Maiестъїї Сале вп
проіептѣ.

— Дела прімателе Єнгариї са Фратъ **Ин** зиоа де во-
вотеаза католічілоръ дѣпъ P. Naplo пъпъ а Фостъ дънсблъ ла
прѣпъзъ 40 de тїй фиоріні **Ин** галвені щи кръчеа чеа таре а
ордевлї C. Стефан.

— Четим ѳп „Ост-Вест“ ұртъореле: Преквт ам ѳп целесъ ныса datъ ѳп zioa de кречівп, аның поы ші вовотезъ солдацілор ротының din реџименты Александры, че гарнизонеze аічі, каре фак таі жыптытате din фечорий реџиментының ші цинъ атты de релігіөпега греко-ортодоксъ күт ші впіть, пріп ұрттаре de рітвл оғиентал, ліченцій а терде ла вісерікъ, de ші супретмъ komandant тілітар ә фост рұндайт ачеаста. Ачеіа, кард вреаіс съ теарғыла вісерікъ ай требзіт съ черь ліченцій спечіаль, ѳп време че ші солдацій тосаічі ай сървъторіле лівере. Ноі ѳппұртъшітъ ачеаста ѳптытплада, ка Супракомандантълъ тілітаре съ ѳпнедече реңедіреа ей.

— Dnă „Sürgöny“ ca dată din partea локалните възграждащи кътъръ кончертните изпълнители и спре есекватара ачелор превъзложени, при което са определени апълареа хотържилор ачелор изпълнители, които са възпроизведи на протестъл пептъръ decisiunile dietei възграждащи, са ачелор, които пептъръ притежава постърилор de сервицъ за организациите по ѝ апфераатъ пре атплоици към пътнина de тръдът от де патриє.

— Сербобран липъртъшаште, къ Boibodina се ва аплачіда
nainte de alecerea Патріарху прип конгрес. Boiboda ва
лпвръка впъ постъ лпалт тілітъреск ши се ва алеце din треї
de Maiecastea Ca kandidaçї general de конгресъ паціонал.

Nr. 1—3

Edictu.

Prin acest'a se face dela Magistratulu Cetatiei libere re-giesci si Seaunului Sibiului ca foru judecatorescu canoscutu, cumca sau 'voitu la acéea, ca se se dea prin licitatia la vendiare Casa de ospetaria din Iosefstadt la „Leulu albu“ a lui Gottlieb si Cristine Cappel sub Nr-4 si 5. pretiuita cu 32828 fl. v. a la care concura creditorii, si ca spre acéasta sau hotarită 2 termine, in 15 Februarie si 15 Martie 1862. totdeun'a in Cas'a vendienda la 9 ore nainte de a miadi.

Doritorii de a cumpără se poftescu cu aceea, că reabilitarea acesta nu se va vinde mai ieftină, de cău cumu este prețuită și că condițiile vendiarei se potu vedea îci la judecata în orele oficiului.

Magistratul Cetăției și al Scaunului ca foru judecătorescu.
Sibiu în 19 Decembrie 1861.